

MARINA JA NO TÉ POR

MARIA DOLORS PELLICER

IL·LUSTRACIONS D'IRENE BORDOY

COL·LECCIÓ «EL MICALET GALÀCTIC», 115, 64 PÀGINES

EDITORIAL BROMERA, ALZIRA, 2005

Tinc por!

Marina ja no té por és un nou llibre de Dolors Pellicer, il·lustrat per Irene Bordoy, que l'editorial Bromera presenta en la seua col·lecció «El Micalet Galàctic». Aquesta col·lecció, dirigida a xiquets i xiquetes a partir de 6 anys, es caracteritza per publicar textos interessants de fàcil lectura amb dibuixos que s'apropen a la realitat i amb una tipografia de lletra de cos gran, ingredients, tots ells, que sens dubte faciliten l'accés al món de la lectura. En aquesta ocasió el tema tractat és un problema prou comú entre els més menuts: la por. Marina rep la visita d'Enuc un personatge fantàstic que és per a Marina ben real. A partir d'aquest fet, Marina haurà d'intentar superar la por que li provoca Enuc i per a fer-ho haurà d'esbrinar que és real i que no ho és.

Una història imaginativa que compta amb una extensa, i profitosa, guia didàctica elaborada per Begonya Soler que pot ser consultada i descarregada per Internet.

Beatriz López

EL LLIBRE DELS EXÀMENS

ALBERT GARCIA

COL·LECCIÓ «TABARCA JUVENIL», 17

152 PÀGINES

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2005

Madinat al-Turab

Aquest llibre ens narra les aventures d'un grup d'amics per trobar l'anomenat Llibre dels exàmens. La història comença quan Arcadi, un xic adolescent escolta, en somnis, les revelacions d'Ibn-Eli-Alam, un àrab que ha d'abandonar la ciutat, deixant totes les seues pertinences entre ells els seus llibres i descobriments, i fugir. Aquest mestre de jòvens vivia a València, en el seu temps anomenada Madinat al-Turab, quan el Cid la va conquerir. Li anuncia l'existència d'un llibre, molt important, que conté un mètode pel qual els alumnes aconseguiran aprovar els exàmens escolars de manera fàcil i senzilla. A partir d'aquest fet la colla d'amics inicia una investigació que els farà conèixer i interessar-se per una sèrie de fets històrics ocorreguts en aquella època.

Un llibre ben construït, de prosa àgil que introdueix als adolescents en una època històrica apassionant i plena de misteri que ells deuran descobrir.

Beatriz López

RONDALLES DEL BAIX VINALOPÓ

JOAQUIM G. CATURLA

COL·LECCIÓ «AUTORS D'ARA», 18

198 PÀGINES

EDITORIAL MARFIL, ALCOI, 2004

Contes nostres

Les rondalles, els nostres contes, diuen molt d'un poble, d'una comarca, de la gent que hi viu o millor, que hi ha viscut anteriorment. Són el record, el saber, la llengua, la fantasia. No només deixem lliure la imaginació sinó que, a més a més, sempre hi ha alguna lliçó a aprendre. Però no totes les rondalles són dolces i bonhomioses, perquè hi ha també crueltat i mort, açò ho veiem quan llegim el recull de l'autor Joaquim G. Caturla, que ha reunit una sèrie d'aquestes històries nostres en un volum on la varietat de temes és un dels aspectes positius. Hi ha de tot, des de rondalles de prínceps, gegants i dimonis fins a històries de miracles de sants, totes elles escoltades i recollides a diversos indrets. L'autor ha reescrit les rondalles amb una llengua cuidada, marcada amb els matisos de la parla d'aquests pobles, que convida a seguir llegint per veure com se'n sortiran els personatges de la història següent.

Maria Sirera

LA MUNTANYA D'ARGENT

LLUÍS MIRET PASTOR

COL·LECCIÓ «TABARCA NARRATIVA», 44

120 PÀGINES

TABARCA LLIBRES, VALÈNCIA, 2005

On es narra la vida d'un aventurer valencià del segle XVI

El cinquè centenari del descobriment de les Amèriques suposà una data de celebració per l'encontre i mestissatge de civilitzacions, però també de vergonya davant el saqueig i el genocidi dut a terme pels conqueridors. Lluís Miret en *La muntanya d'argent* rememora les epopeies de Pizarro i Almagro en la conquesta del Perú, cecs pels tresors anhelats i insensibles amb les poblacions indígenes. L'autor aconsegueix endin-sar-nos en aquella època amb una acurada recreació estilística, fidel als documents històrics com els de Las Casas o de Francisco de Vitoria.

Miret juga amb els límits entre la literatura i la història creant la figura de Vicentet de la Vila Joiosa, narrador de les aventures i arquetip de l'home que salpà fugint de la fam en cerca d'una nova vida plena de somnis i d'or.

Molts documents considerats *literatura* podrien ser una font d'informació considerable per als historiadors, com vol demostrar amb aquesta proposta literària aquest jove escriptor.

Novel·la de recomanable lectura, a més d'una molt bona eina didàctica amb activitats elaborades pel mateix autor.

Nieves Avilés

LLIBRE D'ESCOLARITAT

AA.DD.

COL·LECCIÓ «AUTORS D'ARA», 16

144 PÀGINES

EDITORIAL MARFIL, ALCOI, 2004

L'Institut

L'editorial Marfil fidel i compromesa amb el difícil món de l'ensenyament del nostre país, amb llibres destacats en aquest camp, incorpora un nou títol a la seua col·lecció «Autors d'ara». *El Llibre d'escolaritat* està compost per les narracions de deu escriptors vinculats, durant la seua joventut més o menys llunyana, a l'Institut Pare Victòria d'Alcoi. Unes narracions que giren al voltant d'una experiència compartida i diferentment interpretada. Com diu en el pròleg Jesús Pons, director de l'IES Pare Victòria, «les narracions que conformen aquest llibre tenen un univers comú, un institut d'ensenyament mitjà amb dos tipus de protagonistes que sempre juguen en equips contraris: el professorat i l'alumnat». La nòmina d'escriptors que desfilen per les seues pàgines és notable: Jordi Botella, Carles Cortés, Francesc Gisbert, J. Benjamín González, Pep Jordá, Natxo Lara, Manel Rodríguez-Castelló, Josep Sou, Jordi Raül i Silvestre Villaplana.

Un llibre de plàcida lectura i on podem gaudir d'un tast de bona literatura.

Beatriz López

DESERTS

SILVESTRE VILAPLANA

«PREMI JOSEP MARIA RIBELLES», 2004

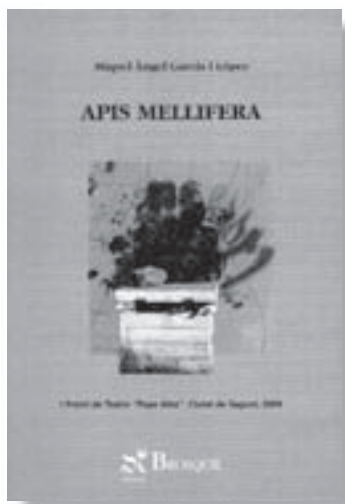
COL·LECCIÓ «POESIA 45», 48 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2005

Viatge al no-res

Aquest és el cinquè poemari que publica el prolífic escriptor Silvestre Vilaplana (Alcoi, 1969), autor a més de quatre novel·les, l'última de les quals, *Les cendres del cavaller*, li valgué el premi «Ciutat d'Alzira», 2003. *Deserts* és un poema unitari dividit en quaranta seccions que reproduïxen, com les anotacions d'un dietari, el periple a través del desert del Sàhara d'un emigrant anònim que arriba fins a la frontera del mar disposat a entrar en Europa. El relat (ja que la proposta se sosté sobre l'armadura narrativa que suposa la presència d'un personatge en un temps i un espai) s'atura ací, on solen començar les històries tràgiques que esquitxen cada dia la premsa occidental. Observador impenitent de la desolació pròpia i aliena, l'emigrant enlaira en el seu monòleg la veu dels desheretats i la denúncia del fals paradís d'Europa. Només la consciència de la pròpia identitat, a través d'una memòria que es dissipa amb el paisatge, plasmada en un quadern, pot donar sentit a un viatge cap al no-res. El poema esdevé així metàfora de la condició humana. Amb la bellesa, tràgica i serena, de les paraules dels qui no es poden permetre el luxe de cap esperança.

Manel Rodríguez-Castelló

APIS MELLIFERA
MIQUEL ÀNGEL GARCÍA I LÓPEZ
COL·LECCIÓ «TEATRE», 8
55 PÀGINES

BROSQUIL EDICIONS, VALÈNCIA, 2005

Primeres passes d'un nou autor teatral

La col·lecció teatral de Brosquil ens proposa, com a darrera novetat, l'edició de l'obra guanyadora del I Premi de Teatre «Pepe Alba» de Sagunt: *Apis mellifera*, de Miquel Àngel García i López (Alacant, 1973), el qual havia estat guanyador amb anterioritat del Premi de Teatre Breu en Valencià «Evarist García» (2003), tot i que també ha desenvolupat una trajectòria com a actor en diverses companyies i com a professor de teatre.

Es tracta d'un text relativament breu, construït a partir de nou seqüències, les qual van acompanyades d'un títol vinculat al món de les abelles, referent al qual ens remet el títol general i que esdevé un dels motors de l'acció inicial. Les seqüències es mouen entre l'acció sense paraules i les formes del monòleg i del diàleg, sovint amb un caràcter marcadament literari, allunyat del to més col·loquial, la qual cosa sembla lligar també amb el recurs a uns referents-personatges mítics o bíblics, en una obra qualificada per l'autor com un drama mitològic. Una escriptura, al capdavant, ambiciosa en la seua forma i, si de cas encara més, en la temàtica tractada: la paternitat-maternitat i la clonació humana. Una obra, així mateix, que podria ser ben bé el principi d'una producció força interessant. Seguïrem atents.

Ramon X. Rosselló

VINT ANYS DE LA LLEI D'ÚS I ENSENYAMENT DEL VALÈNCIÀ
MANUEL ALCARAZ, FERRAN ISABEL I JOSEP OCHOA (EDS.)
COL·LECCIÓ «GRAELLA», 17
355 PÀGINES

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2005

La LUEV vint anys després

Bromera recull en aquest volum les conferències realitzades en el marc de les Jornades Commemoratives d'Estudi sobre la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) que van tenir lloc a Alacant el novembre de 2003.

Les jornades tenien per objectiu fer balanç dels vint anys de vigència de la LUEV i de la seua repercusió en la societat valenciana. Per això els ponents provenien de diferents àmbits: jurídic, acadèmic, polític, social i escolar, fonamentalment. Altrament, també s'hi pot comparar la situació sociolingüística del País Valencià amb altres territoris amb qui compartim la llengua i amb la situació lingüística d'altres territoris de l'estat amb llengua pròpia com el gallec, l'euskera, l'asturià o l'aragonès.

L'anàlisi de la situació del valencià després de 20 anys de la LUEV ofereix anàlisis ben diferents –i divergents– segons de qui es tracte. Només cal comparar la ponència realista i reivindicativa de Josep Pitarch amb l'autocomplaença d'Ascensión Figueres, per posar només un exemple.

Marc Candela

DILEMAS MORALES. UN APRENDIZAJE DE VALORES MEDIANTE EL DIÁLOGO

AA.DD.
126 PÀGINES

NAU LLIBRES, VALÈNCIA, 2005

Materials per a l'educació de l'ètica

Dilemas morales és un recull de materials didàctics elaborats per sis professors de filosofia d'ESO. L'objectiu d'aquesta obra és oferir recursos teòrics i pràctics per a les actuals classes d'ètica alternatives a l'assignatura de religió, o per a una possible assignatura d'educació en valors. Per als autors, aquesta educació moral ha d'estar basada en la construcció racional. Això vol dir que no es tracta de defensar uns determinats valors dogmàticament, sinó ajudar l'alumnat a discernir que no tot és igualment bo. Parteixen de la confiança que és possible, mitjançant l'argumentació i el diàleg, arribar a determinar alguns principis que puguin servir de guia d'actuació en situacions conflictives. El mètode utilitzat consisteix a plantejar tot un seguit de dilemes morals a partir de situacions polèmiques o conflictives per així provocar entre ells la discussió i el diàleg. Aquest llibre presenta una àmplia bateria de dilemes que toquen temes i situacions molt variats, com ara un cas d'acusació entre companys, un cas de difamació, un furt, l'ablació, la relació entre el medi ambient i l'economia, o entre el consum i l'ecologia... Altres dilemes que es presenten parteixen de notícies del periòdic, que fan referència a una intervenció militar o a una mare de lloguer. Finalment, hi ha un grup de dilemes morals plantejats a partir de pel·lícules, o d'obres literàries com *Antígona*, *Un enemic del poble* d'Ibsen o *Galileo Galilei* de Brecht.

Enric Iborra

EL OTRO, EL MISMO. BIOGRAFÍA Y AUTOBIOGRAFÍA EN EUROPA (SIGLOS XVII-XX)

J. C. DAVIS, ISABEL BURDIEL, ED.
370 PÀGINES

PUV, VALÈNCIA, 2005

L'individu com a objecte d'estudi

Coincidint amb l'anomenada «tornada del subjecte» en història i altres ciències socials, aquest volum recull un ventall de textos científics al voltant de les *escriptures del jo*, com ara la biografia i l'autobiografia, de dues tradicions culturals aparentment tan diferents en la matèria com l'anglesa i l'espanyola. A partir d'una varietat metodològica, els autors aborden, entre altres qüestions, si la biografia és, en essència, conservadora o, per contra, és un motor de canvi social. Igualment es discuteix la influència de l'auto/biografia en la conformació del subjecte modern, així com el paper que hi juguen en aquest procés la religió o factors d'ordre polític o socioeconòmic, o la seua importància en la construcció de les identitats nacionals. Tot, en un moment de vitalitat del gènere, amb una notable demanda per part del públic, el que ha comportat un increment de la producció bibliogràfica amb l'aparició tant de textos sensacionalistes de dubtosa qualitat destinats a ocupar els prestatges de novetats de les llibreries, com de treballs d'indubtable rigor històric i literari.

Àlvar Peris

LA MENT CAPTIVA
CZESŁAW MIŁOSZ

INTRODUCCIÓ, TRADUCCIÓ I NOTES DE GUILLEM CALAFORRA
364 PÀGINES

PUV, VALÈNCIA, 2005

L'intel·lectual i la política

Quina era la situació de l'intel·lectual en els països socialistes de l'Europa Central i de l'Est? El llibre de Miłosz en dóna una visió de primera mà, perquè ell n'era un i dels més significats. Tot i que aquests intel·lectuals participaven majoritàriament en el sistema en què es trobaven, alguns no vivien en pau amb ells mateixos. Hi havia, en major o menor grau, problemes de consciència, vacil·lacions i compromisos, oportunisme, es deixaven córrer coses que no eren excusables. Però pensaven que tot milloraria i que les noves generacions educades ja en la Nova Fe no patirien els conflictes dels qui, com Miłosz i els seus companys, s'havien format en la tradició occidental i burgesa. Ja no es donaria el tipus del *ketman*, com l'anomena l'autor. Si tenim en compte les posicions clarament enfrontades o ambigües entre els intel·lectuals d'Occident, la recepció d'aquest llibre havia de ser diversa i polèmica. Els comunistes de l'Est i de l'Oest el consideraven l'obra d'un renegat. Els anticomunistes –entre ells els mateixos polonesos exiliats– el van trobar massa favorable a l'estalinisme. Els oberts al comunisme, el van boicotejar com va fer Sartre, que tractà d'entrebrancar la difusió de la versió francesa. Un llibre, doncs, producte del clima intel·lectual de la guerra freda, que n'aclareix molts punts i que, en les circumstàncies actuals, conserva encara el seu valor.

Josep Iborra

**APAGA-LA! DE COM TIRANT VA COMBATRE
L'ESQUIZOFRÈNIA DE LES PANTALLES**

RICARD HUERTA

COL·LECCIÓ «DEBATS», 18, 173 PÀGINES

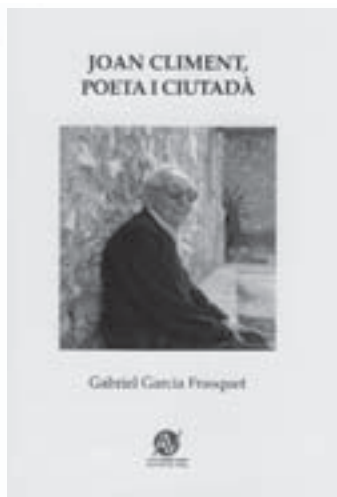
INSTITUT ALFONS EL MAGNÀNIM, VALÈNCIA, 2005

La caixa tonta

No tracta aquest assaig de com s'utilitzen les pantalles, sinó de com ens utilitzen elles a nosaltres. L'actual és un moment privilegiat de transició entre la civilització del llibre i la digital, i de moment, es confirmen les pitjors previsions de Benjamin: una cobdiciosa indústria cultural que, gràcies a la propaganda, ven productes estàndard a una massa amorfa de consumidors, públic creat *ex novo* per la pantalla, consumidor de teleporqueria, despolititzat-conservador, homogeneïtzat globalment sota la cultura imperial i el consens social de negació de l'altre, sempre des del punt de vista de l'home blanc, occidental i heterosexual.

La pantalla, sobretot la televisió, és un medi que aboca a l'aïllament i l'individualisme, a la confusió d'àmbits públic i privat, de realitat i ficció; no deixa lloc a la informació completa ni a la reflexió, atorga la primàcia absoluta a la imatge, cosa que ho «estetitza» tot, i arriba a imposar el seu model comunicatiu a altres sectors com el periodisme o la política, esdevinguda avui espectacle mediàtic.

Albert Toldrà

JOAN CLIMENT, POETA I CIUTADÀ

GABRIEL GARCIA FRASQUET

COL·LECCIÓ «QUADERNS COMARCALS», 13

32 PÀGINES

ALFONS DEL VELL, GANDIA, 2005

Adéu d'urgència a Joan Climent

Gabriel Garcia Frascuet ha estat l'encarregat de recordar la persona i la figura literària del poeta Joan Climent (Montitxelvo, 1918-Gandia, 2004), conseller del CEIC Alfons el Vell. El llibre és un quadern d'urgència centrat en el parlament fet pel director del centre quan nomenaren Joan Climent fill adoptiu de la ciutat de Gandia. La trajectòria poètica de Joan Climent començà en castellà i va des de *Sonido de la sombra* (1957) i *Parque de la esquina* (1964) a *El circo* (1969), per passar-se al valencià en *Noticia de murmuris* (1984), *Contracor* (1994) i *El colors de l'arc iris*. A més, també és autor de l'obra dramàtica *La «Delicà» de Gandia* (i de *No han florecido los almendros* en 1968) on recrea la llegenda més representativa de la ciutat i, com assenyala Frascuet, «ho fa amb una fina ironia que li permet el distanciament necessari per no deixar-se emmirallar per tan etèria figura, que se'ns hi presenta en seqüències esdevingudes al llarg del temps en els més diversos espais del territori saforenc».

Pasqual Mas i Usó

**MARINAS-POSTIGUET-HORADADA
ALICANTE-ALACANT DREAMS**

JESÚS MONCHO, PRÒLEG D'AUN

COL·LECCIÓ «CALABRIA PERIODISMO», 16, 126 PÀGINES

EDITORIAL DENES, PAIPORTA, 2005

Entre Dénia i Pilar de la Horadada

Marinas-Postiguet-Horadada. Alicante-Alacant dreams és un llibre format per una selecció d'articles d'opinió escrits per Jesús Moncho en el període comprès entre l'any 1999 i 2005. Una part d'ells van aparèixer publicats en la premsa diària, fonamentalment en «Información» i «El Periódico», però el llibre a més incorpora deu articles inèdits i també tres fragments de la seua novel·la *La llarg de seda* (Editorial 7 i Mig, 1999) escrita amb la col·laboració de Gràcia Jiménez i que va obtindre l'any 1999 el Premi «9 d'octubre» de Sant Vicent del Raspeig.

Al llarg del llibre l'autor denuncia la progressiva degradació del Medi Ambient i es pregunta, segons paraules de Josep-Lluís Rico en la introducció, «si arribats a aquest punt, a aquest nivell de progrés, de desenvolupament i d'avanç tecnològic, si realment estem prosperant o si, per contra, el que progressa és la desraó humana».

El conjunt dels articles contenen un fil secret que els uneix i constitueixen una lectura interessant que no només descriu una dolorosa i preocupant actualitat sinó que ens fa reflexionar sobre el futur que, malauradament, estem contruint.

Beatriz López